București, 13 Iunie 1945.

Dragă Tanți,

Pe o zăpușeală cumplită, căci după amiază soarele bate pe fereastra largă în toată redacția, mi-a fost adusă ieri prietenească ta misivă, care începe prin certarea Prințului de către Cenușăreasă. Asupra acestui lucru eu n'am a mă opri, căci nu-l privește decât pe Prinț. Și, cum îl știu eu cam aprig la condeiu, probabil că nu va întârzia să răspundă Cenușăresei lui. Eu te sfătuiesc chiar să te aștepți. In tot cazul, mie mi-a făcut oricând impresia că-i cuviincios, chiar când e puțin îndrăzneț. Cearta îi displace, dar mustrarea o sufere. Dar să lăsăm astea pe socoteala lui; n'are decât să facă așa cum va voi și să se discurce așa cum va crede. Noi să venim la ale noastre.

Așa cum nădăjduiam, rândurile tale au risipit zăpușeala din redacție. Mă jur dacă vrai, că-ți spun adevărul. Uite: „Zău!"... Acum mă crezi?

Dar să vezi un lucru: zăpuseală e în fiecare zi. Ieri s'a risipit, - dar azi? Azi cu ce s'o risipesc?!... Zi, acuma n'oi pretinde să-mi scrii în fiecare zi, - e absurd, - dar oricât, să-mi scrii mai des.

Prin urmare bacalaureatul bate la uşă: toc! toc! toc! Un fior în inimă, o teamă şi o grijă. Cum va fi, cea va fi, cum o trece?!... Va fi numai o spaimă şi va trece uşor. Vei vedea că-i mai greu după ce l-ai dat, decât înainte de-al da. Căci după ce l-ai trecut ai în faţă mulţimea căilor pe care ai putea merge şi nu ştii pe care s'o alegi. Pe câtă vreme înainte de prezentarea înaintea onoratei comisii ai o singură mare grijă care-ţi paralizează orice gând de mai departe.

Totuşi am văzut că-ţi pui unele înţelăsuri: farmacie, medicină, politehnică sau litere. Discuţiile sunt multiple şi părerile împărţite. Toţi zic în fel şi chip, argumentând cu convingere; o singură alternativă e îndepărtată cu vehemenţă şi-i cea mai valabilă: alternativa propriei convingeri. Aceasta n'are nevoie de argumente şi propteli; e crescută în toate fibrele sufletului.

Fără îndoială celelalte sunt mai lămuroase, mai concrete, mai cu picioarele pe pământ; asta din suflet e volatilă și celestă. Dar oare nu mi-i totdeauna mai aproape ceea ce-i în sufletul meu decât vorba făcătorului meu de bine, sau a prietenului meu. Ei glăsuiesc, sfaturile lor de bine îmi flutură pe la ureche. Îi știu: nu-mi vreau decât binele. Dar ce pot face dacă inima mea îmi spune într-altfel. Voitorul de bine și cu prietenul îmi vor rămâne peste câteva zile prea departe ca să-i mai aud, ca să mai simt cevă pentru ei. Dar inima mi-i veșnica tovarășă. Ea mă sfătuiește, ea mă mustră. De n'o ascult, are să se supere și-are să mă dușmănească. Se va lăsa grea ca o piatră. Cum am s'o mai duc dacă-i așa de grea și cum să-i mai stau în preajmă da i-s dușmancă. Iată deci am s'o ascult.

Iată, Tanți, un monolog în care se află răspunsul meu. Că nu vor fi posturi? Dar nu vor fi prea multe farmacii?

Desigur că urmând literele poți ocupa și un serviciu, mai ales acuma, când nu se cere frecvență obligatorie.

Examen de admitere la litere s'a ținut

până anul trecut. Odată cu noua democrație, motivând că anul în curs este un an de tranziție în care trebuiesc lichidate unele greșeli ale trecutului, ministerul a permis înscrierea la litere numai pe baza mediei obținute la bacalaureat. Ceea ce a mai introdus noua guvernare actuală este numărul nelimitat de locuri pentru anul I. Până acum erau patru sute. Acum se pot înscrie și o mie. Căci facultatea de litere este socotită ca o școală de cultură generală. Pentru a ieși profesor trebuie să mai urmezi seminarul pedagogic, a cărui poveste am să ți-o spun altădată. Ca să nu te sperii cumva, adaug aici că acest seminar îl faci odată cu ultimii doi ani de facultate, deci în patru ani ieși și cu una și cu alta.

E posibil ca anul acesta să se țină examene de admitere, care în nici un caz nu vor fi mai înevoace de luna Octombrie. Până atunci vom avea ocazia să mai stăm de vorbă asupra acestor importante probleme.

Cu plecăciuni,

Diogene